

אחד שנים, רוחקה הנזקה מן
הזכיר להזכיר הרים בגוף, שהרי
הشمאל אינו מתיישב כמו כמו
הימין, ונמצא יותר בתתק.

אשה כי תורייע זכר וגורה.
רבי יהודה פמח, (שמואל א-ב) אין
קדוש בה, כי אין בליך ואין צור
באליהנו. הפסוק תהה קשחה, אין
קדוש בה, משמע שיש קדוש
אחר, משום שפטותם בה. ואין
צור באליהנו, משמע שיש צור
אחר.

אליא ודי, אין קדוש בה, שפה
קדושים הם, קדושים למטה,
שבתווב (דניאל ד) ומאמר קדושים
שלא פה. ישראל הם קדושים,
שבתווב (ויקרא ט) קדשים תהיה.
וכלם קדושים, ולא קדושים בה.
ומה הטעם? משום שבתווב כי
אין בליך. מה זה כי אין בליך?
אליא קדשת הקדשה ברוך הוא
בלפי הקדשה שלם, שהוא לא
אריך את הקדשה שלם. אבל
הם אינם קדושים בליך, וזהו כי
אין בליך, אין הקדשה שלהם
בליך.

וain צור באליהנו. כמו שבארות,
שהקדוש ברוך הוא צר צורה
בתוך צורה ומתקין אותה, ונופח
רוח חיים, ומוציא אותה לאוויר
העולם. דבר אחר ואין צור
באליהנו - יש צור שנקרא צור,
(ישעה נא) הפתיטו אל צור חצפתם.
(שםות י) והபית בצד. הנה עמד
לפניך שם על היצור בחורב. וככלם
נקראים צור, ואין צור בכלם
באליהנו, שלו השלטון והמלכות
על הפל.

רבי חייא ורבי אחא היו יושבים
לילה אחד לפניו רבי אחא. כמו
בחנות הלילה לעסק בתורה. עד
שיצאו החוץ, ואו פוכב אחא
שהיה מפה שלוש פעמים בכוכב
אחר ומסתיר אורו. ביןתיים שמעו

סטר שמאלא יתר וاتفاقיא ימינה, ועל דा
כלא על מד תלין, רחיקא נוקבא, מדכורא,
לאתקסרא רוחא בגופא, דהא שמאלא לא
אתגיישבא הבי כימינא, ואשכחת בתקפא
יתיר.

אשה כי תורייע זכר וגורה. (ויקרא יב) רבי
יהודה פמח, (שמואל א, ב) אין קדוש פיזי
כי אין בליך ואין צור באליהנו, האי קרא
קשיא, אין קדוש פיזי, משמע דאייבא קדוש
אחר, בגין דכתיב פיזי, ואין צור באליהנו,
משמע דאייבא צור אחר.

אליא ודי, אין קדוש פיזי, דכמה קדישין
בינהו, קדישין לעילא, דכתיב, (דניאל ד)
ומאמר קדישין שאלה. ישראל קדישין
בינהו, דכתיב, (ויקרא ט) קדושים תהיו. וכלהו
קדישין, ולאו קדישין פיזי. ומאי טעמא. בגין
דכתיב, כי אין בליך. מי, כי אין בליך, אלא
קדשה דקדשה בריך הוא בלתי קדוש
דלהון, דהוא לא אצטראיך לקדשה דלהון.
אבל איונון, לאו איונון קדישין בליך, ודי
הוא, כי אין בליך, אין קדשה דלהון, בליך.
וain צור באליהנו. כמה דאומחה, דקדוש
בריך הוא צר צורה בגו צורה, ותקין ליה,
ונפח רוחא דחיי, ואפיק ליה לאוירא דעלמא,
דבר אחר, ואין צור באליהנו. אית צור, דאקרי
צורך, (ישעה נא) הפתיטו אל צור חצפתם. (שםות י)
והכית ביצור. הנה עמד לפניך שם על היצור
בחורב. וכלהו אקרזין צור, ואין צור בכלחו
באליהנו, דיליה שולטנו ומלוותא על כלא.
רבי חייא ורבי אחא הו יתבי ליליא חד קמיה
דרבי אחא. כמו בפלגיות ליליא למלי
באורייתא. עד דגפקו לביר, מהו מד פכברא
דהתה בטש תלת זמני בככבא אחרא וסתים